

KINDERDAGVERBLIJFTICKETS

Niet alle ondernemingen hebben de mogelijkheid om binnen het bedrijf een kinderdagverblijf voor de kinderen van hun personeel te organiseren. Een alternatieve oplossing kan erin bestaan om tussen te komen in de kosten van het kinderdagverblijf door de toekenning van "*kinderdagverblijftickets*" die door erkende kinderdagverblijven als betaalmiddel aanvaard zouden worden. Daar er tot op heden geen specifiek fiscaal- en sociale zekerheidsrechtelijk kader voor deze kinderdagverblijftickets bestaat, blijven er enkele juridische onzekerheden.

I FISCAALRECHTELIJKE ASPECTEN

1 Voor de verkrijger

De toekenning van kinderdagverblijftickets maakt in principe een belastbaar voordeel van alle aard uit. De verkrijgers van dergelijke tickets worden belast op de waarde van de tickets.

Merk op dat de belastingplichtige die kinderen ten laste heeft, ofwel kan genieten van een bijkomend vrijgesteld bedrag van 520 EUR¹, ofwel de bedragen voor kinderoppas kan aftrekken van zijn totaal netto belastbaar inkomen.

Deze aftrek is mogelijk onder volgende voorwaarden²:

- de kinderen moeten ten laste zijn van de belastingplichtige of van zijn echtgeno(o)t(e) of wettelijk samenwonende partner die beroepsinkomsten verkrijgt³;
- de kinderen mogen de leeftijd van *twaalf* jaar niet bereikt hebben⁴ (kinderen met een zware handicap mogen de leeftijd van *achttien* jaar niet bereikt hebben);

¹ Bedrag toepasselijk voor aanslagjaar 2012. Hierbij moet worden opgemerkt dat de verhoging van de belastingvrije som slechts wordt toegekend voor kinderen ten laste die op 1 januari van het aanslagjaar de leeftijd van *drie* jaar niet hebben bereikt.

² Artikel 104, 7° WIB 1992 en artikel 113 WIB 1992.

³ Om meer details te lezen over het begrip 'kinderen ten laste', zie CIRC n° Ci.RH.26/575.199 (AOIF 31/2006) dd. 20 juli 2006.

⁴ Men houdt rekening met de *werkelijke leeftijd* van het kind *op het moment van de oppas* en niet met de leeftijd op 1 januari van het aanslagjaar.

- de uitgaven hebben betrekking op het vergoeden van kinderoppas in de Europese Economische Ruimte buiten de normale lesuren tijdens dewelke het kind onderwijs volgt⁵;
- de uitgaven moeten betaald worden:
 - a. ofwel aan instellingen of opvangvoorzieningen die worden erkend, gesubsidieerd of gecontroleerd:
 - door Kind en Gezin, door het “Office de la Naissance et de l'Enfance” of door de regering van de Duitstalige Gemeenschap;
 - of door de lokale openbare besturen of openbare besturen van de gemeenschappen, of van de gewesten;
 - of door buitenlandse openbare instellingen gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte;
 - b. ofwel aan kinderdagverblijven of zelfstandige opvanggezinnen die onder toezicht staan van (onder eerste en derde streepje) voormelde instellingen;
 - c. ofwel aan scholen gevestigd in de Europese Economische Ruimte of aan instellingen of opvangvoorzieningen die verbonden zijn met de school of de inrichtende macht⁶;
- de uitgaven voor kinderopvang zijn slechts aftrekbaar op voorwaarde dat de belastingplichtige de bewijsstukken⁷ ter beschikking houdt van de administratie die de vaststelling mogelijk maken van:
 - a) de echtheid en het bedrag van de uitgaven;
 - b) de volledige identiteit of benaming van de personen, scholen, instellingen en openbare besturen;
 - c) de naleving van de voormelde voorwaarden.

Het aftrekbare bedrag per oppasdag en per kind is echter beperkt tot 11,20 EUR.

Wanneer de belastingplichtige kan aantonen dat het voordeel in zijn hoofde belast werd als voordeel van alle aard, is het verdedigbaar dat hij eveneens van de aftrek van de bedragen voor kinderoppas zou moeten kunnen genieten.

De overhandiging van kinderdagverblijftickets is dan immers enkel, gelet op de belastbaarheid als voordeel van alle aard in hoofde van de verkrijger, een betalingsmodaliteit.

⁵ Het betreft dus de oppaskosten gemaakt tijdens de vakanties en tijdens de weekends, alsook de oppaskosten gemaakt voor aanvang van de lessen en na de normale lesuren, gedurende de middagpauze, op woensdagnamiddagen en op vrije dagen. Ook de uitgaven voor opvang in internaten komen in aanmerking. Voor meer details, zie CIRC n° Ci.RH.26/575.199 (AOIF 31/2006) dd. 20 juli 2006.

⁶ In dit verband kan ook nog gewezen worden op de parlementaire vraag n° 623 van mevrouw Nahima Lanjri van 27 januari 2005 aan de minister van Financiën en het antwoord van deze laatste, QRVA, Kamer, 51-065, 14 februari 2005, p. 10482.

⁷ De instellingen kunnen gebruik maken van een modelattest. Voor meer details, zie CIRC n° Ci.RH.26/575.199 (AOIF 31/2006) dd. 20 juli 2006.

2 Voor de werkgever

Wanneer de kinderdagverblijftickets een belastbaar voordeel van alle aard vormen, zijn zij een voor de werkgever aftrekbare beroepskost.

II SOCIALE ZEKERHEIDSRECHTELIJKE ASPECTEN

De vraag of er sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn op het voordeel van de kinderdagverblijftickets is tot op heden onbeantwoord gebleven.

De sociale zekerheidsbijdragen worden berekend op basis van het loon van de werknemer⁸. Onder loon verstaat men elk in geld waardeerbaar voordeel waarop de werknemer recht heeft ten laste van zijn werkgever ingevolge zijn dienstbetrekking⁹, alsook elk voordeel dat de werknemer ontvangt als tegenprestatie van zijn arbeid ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst¹⁰.

Uitkeringen, rechtstreeks of onrechtstreeks betaald door de werkgever, die beschouwd kunnen worden als aanvullingen bovenop één van de takken van de sociale zekerheid maken echter geen loon uit¹¹.

Derhalve zou kunnen gesteld worden dat de tussenkomst in de kosten van een kinderdagverblijf een aanvulling vormt op de wettelijke gezinsbijslagen, die een tak zijn van de sociale zekerheid. Hierdoor zou het voordeel van de kinderdagverblijftickets uitgesloten worden uit het begrip 'loon waarop bijdragen geheven worden'. Deze argumentatie werd evenwel niet bekrachtigd door de RSZ¹².

Claeys & Engels
Juni 2011
www.claeysengels.be

Dit document is bestemd om algemene informatie te geven over de fiscale en sociale zekerheidsrechtelijke aspecten van het behandelde onderwerp. Vanzelfsprekend waken wij over de betrouwbaarheid van deze informatie. Dit document bevat echter geen juridische analyse of advies en kan in geen geval de aansprakelijkheid van Claeys & Engels in het gedrang brengen.

⁸ Artikel 14 van de wet van 27 juni 1969 betreffende de sociale zekerheid der werknemers.

⁹ Artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

¹⁰ Cass. 20 april 1977, *J.T.T.*, 1977, 180-185.

¹¹ Artikel 2, alinea 3, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

¹² Die overigens *alles* wat beschouwd kan worden als een aanvulling bovenop gezinsbijslagen, volgens interne richtlijnen, beperkt tot een maandelijks bedrag van 50 EUR (per werknemer) (*cf.* fiche over extralegale gezinsbijslagen).